

Nr 30

Av herrar **Ekström** i Iggesund och **Lindahl**, om ersättning från försäkringskassa åt donator av transplantat.

(Likalydande med motion nr 19 i Första kammaren)

Den arbetsgrupp som på uppdrag av dåvarande medicinalstyrelsen utrett frågan om en författningsmässig reglering av sådan transplantationsverksamhet, där levande givare användes, berörde även de ekonomiska problem som uppstår för givaren i samband med transplantationer.

I gruppens rapport konstateras att läkningsförloppet är mycket olika för skilda givare. Bortfall av lön eller annan arbetsinkomst under tiden för ingreppet samt läknings- och konvalescenstid torde, liksom vid sjukdom, bli ofrånkomlig. I själva verket torde utsikterna att erhålla villiga givare i viss grad vara beroende av på vilket sätt dessa problem löses.

Av ett yttrande till arbetsgruppen från riksförsäkringsverket framår att ersättning enligt lagen om allmän försäkring inte utgår för sådana utgifter för läkar- eller sjukhusvård eller för resor till och från läkare eller sjukhus, som påkallats för utredning om en person är lämplig som givare vid transplantation. Inte heller kan i sådana fall sjukpenning utgå för den tid givaren vistas på sjukhus. Frågan i vad mån ersättning kan utgå sedan transplantationen utförts kan inte generellt besvaras. Uppenbart är emellertid att om operationen skulle medföra oförutsedd försämring av givarens hälsotillstånd ersättning ges för därav föranledda vård- och resekostnader. Rätt föreligger i detta fall även till sjukpenning och förtidspension.

Transplantationskirurgin har vunnit stora framgångar under senare år. De organtransplantationer som kanske har den största betydelsen i detta sammanhang är njurtransplantationerna. I Sverige har till och med 1966 utförts 63 sådana transplantationer.

I intet av dessa fall torde ersättning ha utgått från allmän försäkringskassa under den tid givarens lämplighet prövades. Nuvarande lagstiftning medger ju ingen ersättning till friska personer. I några av dessa fall torde dock ersättning under läknings- och konvalescenstiden ha utgått.

Det är enligt vår mening nödvändigt med en kompletterande lagstiftning som gör det möjligt att ge donator vid organtransplantationer kompensation såväl i form av ersättning för läkarvårds-, sjukvårds- och resekostnader i samband med utredning av dennes lämplighet som givare som i form av sjukpenning jämte övriga sjukvårdsförmåner under läknings- och konvalescenstiden efter transplantationen.

Under åberopande av ovanstående föreslår vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om översyn av lagen om allmän försäkring i syfte att möjliggöra ersättning från försäkringskassa åt donator av transplantat i samband med såväl utredning om tilltänkt donators lämplighet som operation och vård i samband därmed.

Stockholm den 12 januari 1968

Sven Ekström (s)
i Iggesund

Essen Lindahl (s)
